

A SZERZŐKRŐL

NICHOLAS A. CHRISTAKIS orvos és társadalomkutató. Az orvostudomány és a társadalomtudományok olyanok, mint a távoli unokatestvérek, akik időnként találkoznak, észreveszik, hogy sok közös vonás van bennük, majd vitába szállnak egymással. Christakis, aki az egészség-szociológia professzora a Harvard Egyetem orvostudományi karának egészségpolitikai tanszékén, a szociológia professzora ugyancsak a Harvard bölcsészet- és természettudományi karán működő szociológiai tanszéken, továbbá orvosprofesszor az egyetem orvosi karának orvostudományi tanszékén, és gyakorló orvos, hosszú éveken át próbálta a játékvezető szerepét betölteni ezekben a vitákban, néha meglepő sikerrel. 2006-ban a Tudományos Akadémia orvosi tagozatának tagjává választották. Miután befejezte klinikai belgyógyászati tanulmányait, kutatásait az élet végén nyújtott egészségügyi ellátás jobbításának lehetőségeit keresve idős emberek menhelyén végzett klinikai gyakorlattal kapcsolta össze. 1999 óta azt kutatja, hogy a társadalmi tényezők és a társadalmi interakciók hogyan befolyásolják az emberek egészségét és várható élettartamát. Neve leginkább a kapcsolati hálózatok kialakulásával és működésével kapcsolatos tanulmányai révén vált ismertté. Amikor nem a laboratóriumban van, hallgatóit oktatja több helyen is a Harvard Egyetemen és az egyetemmel kapcsolatban álló kórházakban, és az egyetem diákjaitól – magával ragadó előadói stílusáért és azért, mert mindig elérhető számukra – rendszeresen elnyeri a „kedvenc professzorunk” címet. 2009-ben felkerült a *Time* magazinnak a világ száz legbefolyásosabb emberét felsoroló listájára.

JAMES H. FOWLER az új típusú politológusok közé tartozik. A természettudományokhoz való közelítés jegyében, szakterülete határait kitégítve az emberi viselkedés mögött meghúzódó társadalmi és biológiai erők feltárásán munkálkodik. A Békehadtest (*Peace Corps*) önkéntesként Ecuador kolera sújtotta falvaiban végzett munkája annak a kérdésnek a kutatására vezette, hogy egyes emberek miért tudnak sokkal jobban megfelelni a társas élet követelményeinek, mint mások. Politológiai tanulmányait a Harvard Egyetemen végezte, ahol doktori fokozatot szerzett, és életét azóta annak szenteli, hogy egységes szemlélettel tanulmányozza a politikai és a természeti folyamatokat. Jelenleg a Kaliforniai Egyetem professzoraként az egyetem San Diegó-i kampuszán működő politológiai tanszéken és a vezeték nélküli lakossági egészségügyi ellátási rendszerek intézetében dolgozik. A kapcsolati hálózatokkal összefüggő munkásságán kívül az együttműködés evolúciója, a viselkedés-gazdaságtan, a politikai részvétel és a genopolitika (a politikai viselkedés genetikai alapjainak tanulmányozása) terén végzett kutatásairól ismert. Még a Harvardon végzett oktatómunkája során számos oktatói díjat elnyert, de a diákjai ma leginkább úgy ismerik, hogy ő az a professzor, aki megtalálta az első tudományos magyarázatot az úgynevezett *Colbert-bump* kialakulására – így nevezik azt a jelenséget, hogy politikai pozíciókra pályázó jelöltek támogatása ugrásszerűen megnő, miután megjelennek Stephen Colbert humoros beszélgetőműsorában.